

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 24 marca 2020 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej
stanu epidemii**

Na podstawie art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. poz. 491) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 6 uchyla się pkt 1;
- 2) w rozdziale 2 po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. W okresie od dnia 25 marca 2020 r. do dnia 11 kwietnia 2020 r. zakazuje się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przemieszczania się osób przebywających na tym obszarze, z wyjątkiem przemieszczania się danej osoby w celu:

- 1) wykonywania czynności zawodowych lub zadań służbowych, lub pozarolniczej działalności gospodarczej, lub prowadzenia działalności rolniczej lub prac w gospodarstwie rolnym, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych;
- 2) zaspokajania niezbędnych potrzeb związanych z bieżącymi sprawami życia codziennego, w tym uzyskania opieki zdrowotnej lub psychologicznej, tej osoby, osoby jej najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128), a jeżeli osoba przemieszczająca się pozostaje we wspólnym pożyciu z inną osobą – także osoby najbliższej osobie pozostającej we wspólnym pożyciu, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 2269).

- 3) wykonywania ochotniczo i bez wynagrodzenia świadczeń na rzecz przeciwdziałania skutkom COVID-19, w tym w ramach wolontariatu;
- 4) sprawowania lub uczestniczenia w sprawowaniu kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych.

2. W przypadku gdy przemieszczanie się następuje:

1) pieszo – jednocześnie mogą się poruszać dwie osoby w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie;

2) środkami publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 1a ust. 4 pkt 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295) – środkiem tym można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi połowa miejsc siedzących.

3. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie stosuje się do osób najbliższych w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”;

3) w § 5 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „24 godziny” zastępuje się wyrazami „36 godzin”;

4) w § 7 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pkt 4, polegają na obowiązku zapewnienia, aby w trakcie sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych, na danym terenie lub w danym obiekcie znajdowało się łącznie, zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz pomieszczeń, nie więcej niż:

a) 50 osób, wliczając w to uczestników i osoby sprawujące kult religijny lub osoby zatrudnione przez zakład pogrzebowy w przypadku pogrzebu – w okresie od dnia 20 marca 2020 r. do dnia 24 marca 2020 r. oraz w okresie od dnia 12 kwietnia 2020 r. do odwołania,

b) 5 uczestników, oprócz osób sprawujących kult religijny lub osób zatrudnionych przez zakład pogrzebowy w przypadku pogrzebu – w okresie od dnia 25 marca 2020 r. do dnia 11 kwietnia 2020 r.”;

5) w § 11 w ust. 1 wyrazy „, o którym mowa w § 1,” zastępuje się wyrazami „od dnia 20 marca 2020 r. do dnia 24 marca 2020 r. oraz w okresie od dnia 12 kwietnia 2020 r. do odwołania”;

6) w rozdziale 5 po § 11 dodaje się § 11a w brzmieniu:

„§ 11a. 1. W okresie od dnia 25 marca 2020 r. do dnia 11 kwietnia 2020 r. zakazuje się:

- 1) organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach;
 - 2) innych niż określone w pkt 1 zgromadzeń organizowanych w ramach działalności kościołów i innych związków wyznaniowych oraz imprez, spotkań i zebrań niezależnie od ich rodzaju, z wyłączeniem spotkań danej osoby z jej osobami najbliższymi w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub z osobami najbliższymi osobie, z którą pozostaje we wspólnym pożyciu.
2. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do spotkań i zebrań związanych z wykonywaniem czynności zawodowych lub zadań służbowych, lub pozarolniczej działalności gospodarczej, lub prowadzeniem działalności rolniczej lub prac w gospodarstwie rolnym.”.

§ 2. 1. Przepis § 5 ust. 1 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się do powiadamiania wojewody dokonywanego od dnia 26 marca 2020 r.

2. Od dnia 27 marca 2020 r. osoba przekraczająca granicę Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wykonywania czynności zawodowych w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym może otrzymać, na swój wniosek, od właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej zaświadczenie o odbywaniu obowiązkowej kwarantanny określonej w § 2 ust. 2 rozporządzenia zmienianego w § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 27 marca 2020 r.

MINISTER ZDROWIA

W porozumieniu

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH I
ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374). Wydanie rozporządzenia jest związane ze zwalczaniem epidemii COVID-19. Dokonuje ono zmian w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. poz. 491), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Regulacja przewiduje nowe ograniczenia w zakresie przemieszczenia się na obszarze kraju – których wprowadzenie jest możliwe na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Otóż od dnia 25 marca 2020 r. do odwołania zakazuje się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przemieszczenia się osób przebywających na tym obszarze, z wyjątkiem przemieszczania się danej osoby w celu:

1) wykonywania czynności zawodowych lub zadań służbowych, lub pozarolniczej działalności gospodarczej, lub prowadzenia działalności rolniczej lub prac w gospodarstwie rolnym, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych

W ww. pkt 1 chodzi o czynności zawodowe związane ze stosunkiem pracy lub umową cywilnoprawną, ale także o zadania służbowe (które są związane ze stosunkiem służby np. funkcjonariuszy Policji) oraz o wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej lub prowadzenie działalności rolniczej (prowadzenie działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej) lub prace w gospodarstwie rolnym, oraz o zakup towarów i usług związanych z tymi aktywnościami (jako przykład można podać zakup nawozów sztucznych przez rolników czy zakup towarów do sklepu spożywczego prowadzonego przez indywidualnego przedsiębiorcę);

2) zaspokajania niezbędnych potrzeb związanych z bieżącymi sprawami życia codziennego, w tym uzyskania opieki zdrowotnej, tej osoby, osoby jej najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128), a jeżeli osoba przemieszczająca się pozostaje we wspólnym pożyciu z inną osobą – także osoby najbliższej osobie pozostającej we wspólnym pożyciu, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych

Regulacja opisana w pkt 2 dotyczy osób fizycznych i zaspokajania ich niezbędnych potrzeb (lub potrzeb osób im najbliższych, a w przypadku gdy dana osoba pozostaje we wspólnym pożyciu z inną osobą – także osób najbliższych tej osobie). Zgodnie z art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny osobą najbliższą jest małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu. Przepisy odnoszą się do niezbędnych, codziennych potrzeb. Do takiej kategorii można zaliczyć spacer czy wyjście do lasu, ale z zachowaniem ograniczeń odległości oraz limitu przemieszczających się osób (maksymalnie dwie osoby, z wyłączeniem rodzin). Zalecamy, aby ograniczać tego typu wyjścia do niezbędnego minimum.

3) wykonywania ochotniczo i bez wynagrodzenia świadczeń na rzecz przeciwdziałania skutkom COVID-19, w tym w ramach wolontariatu

Obecna sytuacja w kraju wyzwoliła ruchy społeczne oparte nie tylko na ustawowo określonym wolontariacie, ale także na oddolnej, społecznej inicjatywie, które mają istotne znaczenie dla przeciwdziałania skutkom COVID-19 np. w zakresie szeroko pojętego społecznego wykluczenia. Chodzi tutaj np. o pomoc osobom starszym czy samotnym w robieniu zakupów czy załatwianiu innych niezbędnych spraw. Stąd też przedmiotowe wyłączenie w zakresie zakazu przemieszczenia się.

4) sprawowania lub uczestniczenia w sprawowaniu kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych

W pkt 4 w dodawanym § 3a ust. 1 wskazuje się, że z zakazu przemieszczenia się jest wyłączone przemieszczanie się osób w celu sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych (dotyczyć to będzie zatem duchownych i osób zakonnych) oraz osób (wiernych), które w sprawowaniu tego kultu, w tym czynności lub obrzędów religijnych (np: msza święta, spowiedź, pogrzeb, chrzciny), uczestniczą.

Dodatkowo, wprowadzono zmianę § 7 w ust. 1 pkt 3 rozporządzenia, zgodnie z którym ograniczenie sprawowania kultu religijnego w miejscach publicznych, w tym w budynkach i innych obiektach kultu religijnego, ma polegać na konieczności zapewnienia, aby w trakcie sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych, na danym terenie lub w danym obiekcie znajdowało się łącznie, zarówno wewnątrz i na zewnątrz pomieszczeń, nie więcej niż:

1) 50 osób, wliczając w to uczestników i osoby sprawujące kult religijny lub osoby zatrudnione przez zakład pogrzebowy w przypadku pogrzebu – w okresie od dnia 20 marca 2020 r. do dnia 24 marca 2020 r. oraz w okresie od dnia 12 kwietnia 2020 r. do odwołania;

2) 5 uczestników, oprócz osób sprawujących kult religijny lub osób zatrudnionych przez zakład pogrzebowy w przypadku pogrzebu – w okresie od dnia 25 marca 2020 r. do dnia 11 kwietnia 2020 r.”.

Ponadto w nowym § 3a ust. 2 rozporządzenia zakłada się, że przypadku, gdy przemieszczanie się następuje:

1) pieszo – jednocześnie mogą się poruszać dwie osoby w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie;

2) środkami publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w art. 1a ust. 4 pkt 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295), środek ten może przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi połowa miejsc siedzących.

Przez środek publicznego transportu zbiorowego należy rozumieć środek transportu wykorzystywany w transporcie kolejowym lub drogowym, w przewozie o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2475, z późn. zm.).

W celu przeciwdziałania rozprzestrzeniania się COVID-19, wprowadza się w okresie od dnia 25 marca 2020 r. do dnia 11 kwietnia 2020 r. całkowity zakaz:

- 1) organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631);
- 2) innych niż określone w pkt 1 zgromadzeń organizowanych w ramach działalności kościołów i innych związków wyznaniowych oraz imprez, spotkań i zebrań niezależnie od ich rodzaju, z wyłączeniem spotkań danej osoby z jej osobami najbliższymi w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub z osobami najbliższymi osobie, z którą pozostaje we wspólnym pożyciu

Zmiany zawarte w § 1 pkt 1 i 3 projektu ustawy zostały wprowadzone na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Zakładają one m.in. wprowadzenie obowiązku kwarantanny dla pracowników pracujących z państwami sąsiadującymi z naszym

państwem co może się wiązać z wydawaniem zaświadczeń przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej o odbywaniu obowiązkowej kwarantanny – przepisy w tym zakresie będą miały zastosowanie od dnia 27 marca 2020 r.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ogłoszenia (z wyjątkiem wskazanym powyżej) – zgodnie z art. 46 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Rozporządzenie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, jeżeli prowadzą oni działalność związaną z ograniczeniami przewidzianymi w rozporządzeniu.

Rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.